

17de zondag door jaar B

Joh. 6, 1-15

Wat in het Evangelie van vandaag op de eerste plaats opvalt is de bekommernis van Jezus voor de heel concrete noden van zijn medemens. Een grote menigte is Hem gevolgd naar een eenzame plaats, maar nu hebben ze honger en ze hebben niets te eten. Door het broodwonder helpt Jezus die mensen uit de nood. De Kerk heeft daar vanaf het begin de conclusie uit getrokken dat christenen de zorg voor andere mensen, op welke manier ook en waar ook ter wereld, bovenaan hun prioriteitenlijstje moeten hebben staan.

Maar er is meer aan de hand. Johannes noemt die broodvermenigvuldiging een “teken”. Van wat? Hij noteert ook het tijdstip waarop het gebeurde: het was kort voor Pasen. Dat staat er niet zomaar. Op het paasfeest herdenken de joden hun verlossing uit Egypte en de tocht door de woestijn. Tijdens die tocht werden ze o.a. geplaagd door honger: ze werden gevoed met manna en Elisa vermenigvuldigde broden: de 1ste lezing van vandaag.

De plaats waar Jezus vandaag is zoudt ge kunnen vergelijken met de woestijn: het is dor, onbewoond gebied. Ook nu hebben de mensen honger. Dan volgt het verhaal van de broodvermenigvuldiging. Het is als een soort hernieuwing van het manna in de woestijn en het broodwonder van Elisa.

Maar er zijn ook verschillen. Elisa beschikte over 20 broden voor 100 mensen; Jezus heeft 5 broden waarmee Hij 5000 mensen verzadigt. Elisa bewerkt het broodwonder door zich te beroepen op God; Jezus verricht het wonder uit eigen macht. Als het manna valt in de woestijn mag ieder maar zoveel rapen als nodig is voor zijn familie; bij Jezus is er geen beperking: er staat geen maat meer op Gods gave. Het manna was alleen bedoeld voor de joden in de woestijn en het was verboden er iets van te bewaren; bij Jezus haalt men de overschot op en vult er 12 korven mee. Het is bestemd voor alle mensen van alle tijden: dat is de betekenis van het verzamelen en het bewaren van de overschot.

Wat wil Johannes ons daar nu duidelijk mee maken? Hij wil aantonen dat de bevoorradingswonderen uit het O.T. het niet kunnen halen bij het broodwonder van Jezus. Hij wil tot het inzicht brengen dat Jezus meer is dan Elisa en Mozes, dat Hij van een hoger gestalte is dan de profeten van het O.T. Johannes ziet in Jezus al de beloofde Messias, de Verlosser. Dat broodwonder is het “teken” dat aan de massa de ware identiteit van Jezus moet tonen. Zo begrepen de mensen het ook, want er staat: “Bij het zien van het teken dat Hij gedaan had, zeiden de mensen: “Deze is nu waarlijk de profeet die in de wereld moet komen!” En zij wilden Hem tot koning maken”.

Als er al 2000 jaar overal in de wereld elke zondag mensen samenkomen om naar zijn woord te luisteren en om zijn lijden en dood te gedenken, dan is dat niet in de eerste plaats omdat Hij een voorbeeld heeft gegeven van menslievendheid door de hongerigen te eten te geven. Zoveel andere mensen hebben dat in alle tijden en allerlei plaatsen ook gedaan. Als we 2000 jaar na dat broodwonder nog altijd

samenkomen rond Hem, dan is dat omdat wij geloven dat Hij degene is die bij alle mensen van alle tijden en plaatsen, voor altijd de diepere, fundamentele honger kan stillen die leeft in elk mensenhart: de honger naar volledig, eeuwigdurend geluk. Amen.

Johan Goris, pastoor